

μαράζι

μαράζι, το, ουσ. [<τουρκ. maraz], η φθίση, μεγάλος καημός, θλίψη, μακροχρόνια μελαγχολία, στενοχώρια που προέρχεται από ανεκπλήρωτη ιδίως επιθυμία: «θα πεθάνει με το μαράζι, που δεν μπόρεσε να μπει ο γιος του στο πανεπιστήμιο || απ' τη μέρα που χώρισε με τη γυναίκα του, έχει μεγάλο μαράζι». (Λαϊκό τραγούδι: *ήρθαμε να γλεντήσουμε να φύγει το **μαράζι**, κι αν φύγουνε πολλά λεφτά, χαλάλι, δεν πειράζει*).

- *δε βάζω μαράζι*, δε στενοχωριέμαι, δε θλίβομαι, δε χάνω την καλή ψυχική μου διάθεση: «ό,τι και να μου τύχει, δε βάζω μαράζι, γιατί είναι πολύ μικρή η ζωή». (Λαϊκό τραγούδι: *όλα στον κόσμο τα ξεχνώ, πάντα με κέφι την περνώ, **δε βάζω εγώ μαράζι***).

- *έχει μαράζι στην καρδιά*, βλ. λ. [καρδιά](#).

- *λιώνει απ' το μαράζι*, υποφέρει από μακροχρόνια θλίψη, στενοχώρια που διαβρώνει την ψυχική του υγεία: «δεν τον θέλει η τάδε και λιώνει απ' το μαράζι ο φουκαράς! || κάθεσαι μέσα στο σπίτι και λιώνει απ' το μαράζι, γιατί δεν πέρασε στο πανεπιστήμιο».

- *με τρώει το μαράζι*, υποφέρω από μακροχρόνια θλίψη, στενοχώρια, που διαβρώνει την ψυχική μου υγεία, στενοχωριέμαι, μελαγχολώ, μαραζώνω: «θα τον φάει το μαράζι, που έχει ακόμα την κόρη του απάντρευτη». (Λαϊκό τραγούδι: *πέφτουν τα φύλλα απ' τα κλαριά, χλωμά και μαραμένα, και το βαρύ φθινόπωρο τον ήλιο σκοτεινιάζει και μένα το κορμάκι μου **το τρώει το μαράζι***).

- *σβήνει απ' το μαράζι*, υποφέρει από μακροχρόνια θλίψη, στενοχώρια που διαβρώνει την ψυχική του υγεία, αργοπεθαίνει: «ερωτεύτηκε παράφορα με μια που δεν τον θέλει και σβήνει απ' το μαράζι». (Λαϊκό τραγούδι: *έλα, λοιπόν, λυπήσου με και πάψ' αυτό το νάζι, μικρή μου Κοκκινιώτισσα, θα **σβήσ' απ' το μαράζι***).

- *το βάζω μαράζι*, στενοχωριέμαι, θλίβομαι πολύ: «το 'βαλε μαράζι που δεν πέρασε ο γιος του στο πανεπιστήμιο».

- *το 'χω μαράζι*, βλ. φρ. *το βάζω μαράζι*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας